

2. Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че когато операторите на разпределителни и преносни мрежи получават предназначени за финансирането на услугите от обществен интерес в електроенергийния сектор средства, за да компенсират загубите, понесени поради задължението да закупват на фиксирана цена електроенергия от определени производители на електроенергия и да балансират тази електроенергия, въпросната компенсация представлява в полза на производителите на електроенергия предимство по смисъла на тази разпоредба.
3. Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания в главното производство средства като предназначени за определени доставчици на услуги от обществен интерес в електроенергийния сектор предоставят на тези доставчици селективно предимство по смисъла на тази разпоредба и могат да засегнат търговията между държавите членки.
4. Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че държавна намеса като схемата за услуги от обществен интерес в електроенергийния сектор не следва да се счита за компенсация, представляваща насрещната престация за услуги, извършени от предприятията получатели в изпълнение на задължения за обществена услуга, по смисъла на решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), освен ако запитващата юрисдикция не установи, че някоя от услугите от обществен интерес в електроенергийния сектор действително отговаря на четирите условия, посочени в точки 88—93 от това решение.
5. Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че държавна намеса като схемата за услуги от обществен интерес в електроенергийния сектор нарушава или може да наруши конкуренцията.

(¹) ОВ С 94, 12.3.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 23 май 2019 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Norderstedt — Германия) — Christian Füllä/Toolport GmbH

(Дело C-52/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 1999/44/ЕО — Липса на съответствие на доставената стока — Член 3 — Право на потребителя стоката да бъде приведена в съответствие — безплатно, в разумен срок и без съществено неудобство — Определяне на мястото, където потребителят трябва да постави на разположение на продавача закупена от разстояние стока, за да бъде приведена в съответствие — Понятие за „безплатно“ привеждане в съответствие на стоката — Право на потребителя да развали договора)

(2019/C 255/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Norderstedt

Страни в главното производство

Ищец: Christian Füllä

Ответник: Toolport GmbH

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 3 от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки са компетентни да определят мястото, където потребителят трябва да постави на разположение на продавача закупената от разстояние стока, за да бъде приведена в съответствие въз основа на тази разпоредба. Това място трябва да може да осигури безплатно приваждане в съответствие в разумен срок и без значително неудобство за потребителя, предвид характера на стоката и целта, за която потребителят изисква стоките. Във връзка с това националната юрисдикция трябва да направи съответстващо на Директива 1999/44 тълкуване, включително, ако е необходимо, да измени постоянната съдебна практика, ако тя се основава на тълкуване на националното право, което е несъвместимо с целите на тази директива.
- 2) Член 3, параграфи 2—4 от Директива 1999/44 трябва да се тълкува в смисъл, че правото на потребителя на „безплатно“ приваждане в съответствие на закупена от разстояние стока не включва задължението на продавача авансово да заплати разходите за транспорт на тази стока към седалището на стопанската му дейност, за да бъде приведена в съответствие, освен ако авансовото заплащане на тези разходи от този потребител не представлява тежест, която може да го възпре да предяви правата си, което националната юрисдикция следва да провери.
- 3) Разпоредбите на член 3, параграф 3 във връзка с член 3, параграф 5, второ тире от Директива 1999/44 трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство потребителят, който е информирал продавача за липсата на съответствие на закупената от разстояние стока, чийто транспорт към седалището на стопанска дейност на продавача има опасност да представлява значително неудобство за него, и който е поставил тази стока на разположение на продавача в жилището си, за да бъде приведена в съответствие, има право да развали договора поради липса на обезщетяване в разумен срок, ако продавачът не е приел никаква подходяща мярка, за да приведе тази стока в съответствие, включително да уведоми потребителя за мястото, където стоката, трябва да му бъде поставена на разположение, за да бъде приведена в съответствие. В това отношение националната юрисдикция трябва чрез съответстващо на Директива 1999/44 тълкуване да гарантира правото на потребителя да развали договора.

(¹) JO C 152 du 30.4.2018.

Решение на Съда (голям състав) от 14 май 2019 г. (преюдициално запитване от Audiencia Nacional — Испания) — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Дело C-55/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Директива 2003/88/ЕО — Членове 3 и 5 — Междудневна и теждуседмична почивка — Член 6 — Максимална продължителност на седмичното работно време — Директива 89/391/ЕИО — Безопасност и здраве на работниците на работното място — Задължение за въвеждане на система за изместване на продължителността на отработеното от всеки работник дневно работно време)

(2019/C 255/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional

Страни в главното производство

Ищец: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Ответник: Deutsche Bank SAE